

**REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B**

Broj: I Kž SODO 2/2021-3

O D L U K A

Vrhovni sud Republike Hrvatske, po sucu Vrhovnoga suda Damir Kosu, kao sucu pojedincu iz drugostupanjskog državnoodvjetničkog stegovnog vijeća za stegovnu odgovornost zamjenika državnih odvjetnika, u postupku zbog odluke Državnoodvjetničkog vijeća broj DOVO-6/2021. od 13. travnja 2021., o privremenom udaljenju od obavljanja državnoodvjetničke dužnosti D. J., zamjenika Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske, odlučujući povodom žalbe D. J., zamjenika Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske podnesenoj protiv te odluke, dana 26. travnja 2021.,

odlučio je:

Odbacuje se žalba D. J., zamjenika Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske podnesena protiv odluke Državnoodvjetničkog vijeća broj DOVO-6/2021. od 13. travnja 2021. kao nedopuštena.

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem Državnoodvjetničko vijeće („Narodne novine“, broj 67/18. i 126/19; dalje u tekstu: DOV) je, odlučujući na temelju čl. 92. st. 1. Zakona o državnoodvjetničkom vijeću (u nastavku: ZDOV) o prijedlogu za privremeno udaljenje od obavljanja državnoodvjetničke dužnosti prije odluke o pokretanju stegovnog postupka iz zahtjeva Glave državne odvjetnice Republike Hrvatske za pokretanje stegovnog postupka, kojim zahtjevom predlaže i izricanje stegovne kazne razrješenja od dužnosti, pod točkom I. izreke odlučilo da se D. J., zamjenik Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske privremeno udalji od obavljanja državnoodvjetničke dužnosti i to s danom 14. travnja 2021. na rok od tri mjeseca, računajući od 14. travnja 2021. U točki II iste odluke odlučeno je da za vrijeme privremenog udaljenja od obavljanja državnoodvjetničke dužnosti, zamjeniku Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske pripada pravo na jednu polovinu plaće.

2. Protiv ove odluke žalbu je podnio zamjenik Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske D. J. po braniteljici V. A., odvjetnici iz Z. Naznačava da odluka sadrži pogrešnu uputu o pravnom lijeku, a sama odluka da je nezakonita i nepravilna zbog bitnih povreda postupka, povrede zakona te pogrešno i nepotpuno utvrđenog

činjeničnog stanja. Žalbu naslovljava Vrhovnom sudu Republike Hrvatske kao nadležnom za odlučivanje o njoj.

3. Žalba je nedopuštena.

4. Točno uočava podnositelj žalbe da je zakonodavac u čl. 92. ZDOV, kojim je propisana obaveza DOV-a da o zahtjevu za privremeno udaljenje istaknutom od ovlaštenog predlagatelja u samom zahtjevu za pokretanje stegovnog postupka u kojem predlaže izricanje stegovnu kaznu razrješenja od dužnosti, odluči bez odgode, a da je st. 2. istog čl. propisano da je protiv odluke o ovom privremenom udaljenju dopuštena žalba koja ne odgađa izvršenje odluke.

4.1. Međutim, podnositelj žalbe ispušta iz vida da je zakonodavac u nastavku teksta zakona razradio oblike djelotvornog pravnog sredstva protiv odluka DOV-a u stegovnom postupku i u svezi privremenog udaljenja od dužnosti zamjenika državnog odvjetnika, određujući njihovu vrstu i tijelo nadležno za odlučivanje po podnesenom pravnom sredstvu.

4.2. Tako se izrijeком u čl. 95. ZDOV-a propisuje naziv pravnog sredstva (žalba) kojom bi se pobijala odluka o utvrđenju stegovne odgovornosti, rok za njeno podnošenje, tijelo nadležno za odluku po podnesenoj žalbi, njegov sastav kao i odluke koje mogu biti donesene u drugostupanjskom postupku.

5. U odredbi čl. 99. ZDOV-a zakonodavac, nakon navođenja u stavku 1. obaveze da svaka odluka o privremenom udaljenju zamjenika državnog odvjetnika od obavljanja državnoodvjetničke dužnosti mora biti obrazložena, u stavku 2. propisuje djelotvorno pravno sredstvo protiv te odluke kao i postupak po tom pravnom sredstvu, ali samo ako je odluka o privremenom udaljenju donesena „... u stegovnom postupku...“. Zakonodavac naznačava da se ta odluka DOV-a donesena u stegovnom postupku pobija žalbom, koja se podnosi u roku od 8 dana, a o njoj odlučuje sudac pojedinac Vrhovnog suda Republike Hrvatske, koji je odluku dužan donijeti u propisanom roku.

6. Međutim, zakonodavac u ovom stavku ništa ne govori o eventualnoj odluci o privremenom udaljenju zamjenika državnog odvjetnika od obavljanja državnoodvjetničke dužnosti koja bi bila donesena prije pokretanja stegovnog postupka, kako je to učinjeno u pobijanoj odluci.

6.1. Za te i moguće druge odluke, a koje bi se odnosile na privremeno udaljenje od obavljanja državnoodvjetničke dužnosti, zakonodavac u st. 3. čl. 99. izrijeком propisuje da žalba nije dopuštena, ali da je djelotvorno pravno sredstvo kojim bi se mogla osporavati takva odluka - upravni spor.

7. Prema tome, kada zakonodavac u čl. 92. st. 2. ZODO-a govori o „žalbi“, pri tome očigledno samo naznačava postojanje i dopuštenost pravnog sredstva kojim bi se mogla osporavati takva odluka, a ne da bi izričaj „žalba“ bio točna naznaka o kojem pravnom sredstvu bi se radilo, jer dio zakona kojim se razrađuje postupanje o „žalbi“ radi privremenog udaljenja od obavljanja od državnoodvjetničke dužnosti ne obuhvaća „žalbu“ protiv odluke donesene prije pokretanja stegovnog postupka. U

tome dijelu zakonodavac „žalbu“, kako je postupanje po njoj opisao u prethodnom stavku, izrijekom isključuje, ali istovremeno stranu moguće oštećenu odlukom o privremenom udaljenju ne uskraćuje u pravu na djelotvorno pravno sredstvo, naznačujući posve jasno da je to upravni spor.

8. Zaključno, u odnosu na pobijanu odluku, kako je ona donesena prije pokretanja stegovnog postupka ne radi se o pogrešnoj pravnoj uputi već žalba zakonom nije dopuštena, ali dopušten je upravni spor.

9. Stoga je žalbu zamjenika Glavne državne odvjetnice D. J., ne upuštajući se u opravdanost pobijane odluke, valjalo odbaciti, kako je to učinjen izrekom ove odluke.

Zagreb, 26. travnja 2021.

Sudac:
Damir Kos, v.r.